

[Bjørn Elmquist]

Jeg har lagt mærke til, at hver gang nogle begynder at komme ind på detaljerne og betegnelserne for de forskellige våben, mindskes koncentrationen i presselogen og selv hos de få, der sidder her i salen. Jeg har også lagt mærke til, at så kan man lige nå ud og tage en telefon. Disse detaljer egner sig ikke til at skabe en sådan interesse, at vi kan forvente en kvalificeret offentlig interesse for det. Vi må derfor gennemgå disse ting ved hjælp af vores eksperter, og derefter må vi tage politisk stilling til det. Det, som så interesserer, er den politiske tilkendegivelse bagefter. Det er bestemt ikke den forudgående detaljerede gennemgang af disse indviklede problemer.

Jeg håber, at jeg har fået tilkendegivet tilstrækkelig klart, hvad Venstres holdning er til disse ting. Vi kan ikke sige klart ja eller nej til en eventuel modernisering af NATO's atomvåben. Det må afhænge af det videre forløb for så vidt angår de konventionelle våben, det må afhænge også af de omstændigheder, vi drøftede ganske indgående her i går i folketingssalen, om udviklingen i menneskerettigheder i Europa, i Øst og Vest, og det hele samler sig så sammen til, om vi får etableret den tillid, der er nødvendig mellem Øst og Vest, både i Europa og i global sammenhæng, for at vi kan komme videre, og for at vi kan undgå den modernisering, som ellers vil være en naturlig følge.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist. Han fremhævede fra udenrigsministerens svar-tale følgende sætning:

»Det er regeringens holdning, at det endnu ikke har nogen hast med konkret stillingtagen til de forskellige tiltag, der er under overvejelse.«

Hr. Bjørn Elmquist mente, at det var en meget klar melding.

Nu kan vi altså konstatere, at i Norge og Belgien er regeringerne kommet frem til det resultat, at det har så meget hast, at man har afgivet den klare melding. Men det, der interesserer mig mest, er egentlig, hvad det her indebærer, for i USA mener man helt bestemt, at det har hast. Det fik jeg klart og tydeligt at vide, da jeg sammen med hr. Per Stig Møller var på besøg i Washington i november sidste år efter det amerikanske valg, hvor vi talte med repræsentanter

for Senatets forsvarsudvalg, højtstående embedsmænd i Senatets forsvarsudvalg; derovre oplever man det som, at det har hast. Sagen skal afgøres i første halvår 1989, det var, hvad jeg fik at vide. Man behøver ikke at rejse ud for at få det at vide, for det har stået i masser af udenlandske aviser, og jeg ser endda, at hr. Bjørn Elmquist nikker.

Ligger der derfor i det, udenrigsministeren har sagt her, at Danmark, hvis man vil tage en jabelutning på NPG-mødet eller på det NATO-topmøde, som skal holdes her senere på foråret eller i forsommeren, at Danmark vil sige: Nej, der skal ikke tages nogen beslutning på nuværende tidspunkt. Er det det, der ligger i det, er det jo interessant. Det er også en stillingtagen, som ikke er helt uvæsentlig, hvis det er Danmarks holdning, hvis USA og England – det er de to især, der presser på – siger under NPG-mødet eller topmødet, at nu vil vi have en beslutning, og Danmark siger nej, vi vil modsætte os, at der tages nogen beslutning på nuværende tidspunkt, vi vil se tiden betydelig mere an. Det ville være interessant, om det var sådan, udenrigsministerens udtalelse skulle forstås.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg synes, de sætninger, jeg citerede her, sammenholdt med dagsordensforslaget, som er stillet også af regeringspartierne, gør det klart, at man ikke kan finde belæg for påstande om, at dette er noget, der skal luskes igennem, uden at Folketinget har haft indflydelse på det og har haft lejlighed til at drøfte det. Der står der: »før der har været lejlighed til at drøfte det med Folketinget«.

At der er en forskellig opfattelse mellem en række af NATO-landene indbyrdes om, hvor meget det haster med dette spørgsmål, mener jeg ikke er nogen opsigtsvækkende nyhed. Jeg mener, at det kom klart frem i forbindelse med den nye amerikanske udenrigsminister Bakers besøg i København, hvor det fra udenrigsministerens side også udadtil i pressen blev tilkendegivet, at man havde sagt til USA, at det ingen hast har i denne sag. Tænk i øvrigt på den debat, der foregår i Forbundsrepublikken Tyskland. Jeg mener, at det er rigtigt at hæfte sig ved dette. Jeg deler ikke hr. Gert Petersens opfattelse af, at dette skulle være en opsigtsvækkende